

96 J. V. SNELLMAN – L. F. HEIMBÜRGER 24.V 1860

RA, Överstyrelsens för pressärendena arkiv

Herr Expeditions-Chefs-Adjointen L. Heimbürger.

Af D:r Uhlenius har jag erhållit det till Censurkomitten inlemnade exemplaret af Litteraturbladets Aprilhäfte ark I.

Då jag sjelf finner, att jag i min kritik öfver skolverkets närvarande form varit nog hård i uttrycken, har jag bemödat mig om att rätta allt, som möjligen kan för stötande anses. Ett sådant machwerk, som Baron v. Kothens skolreform, förtjenar väl just ingen skonsamhet. Men jag vill dock gerna undvika onödigt skärpa, emedan hans infall så obehörigen fått helgd af öfverhetlig förordning.

Hittills har åtminstone i undervisningsfrågor yttranderätten varit temligen fredad. Afskåres äfven detta område, så har ett blad för allmän medborgerlig bildning ingenting vidare att uträtta. Jag finner också, att i Litteraturbladet sådant blifvit anmärkt, som tryckt i andra blad ses höra till det tillåtna.

Af häftet äro sedan 8 dagar tre ark uppsatta. Mera stilar finnas ej å Tryckeriet att tillgå, och häftets utgifvande är derföre med denna tid fördröjdt. Äfven af sådan orsak blir det mig omöjligt, att, om ett lika tryckande tvång som nu träder emellan, med bladets utgifvande fortfara. Jag får derföre ödmjukast anhålla om ett snart afgörande.

Med utmärktaste Högaktning
Joh. Vilh. Snellman

H:fors den 24 Maj 1860.

97 UTLÅTANDE I HISTORISK-FILOLOGISKA FAKULTETEN 24.V 1860

HUA, Centralförvaltningens arkiv

För min del kan jag icke betrakta Licentiatexamen i Historisk-Filologiska fakulteten annorlunda, än såsom en nådig kontroll på sjelfständiga studier hos dem, hvilka icke genom utgifna skrifter afgifvit tillräckligt bevis för såbeskaffade studier; hvaremot samma examen för redan erkända vetenskapsmän bör anses och berömligen äfven blifvit ansedd som en formsak.

Häraf följer, att äfven vid bestämmandet af hedersrummen vid Doktorspromotionen den högre vetenskapliga förtjensten bör anses för den afgörande. Jag kan också icke föreställa mig annat, än att vederbörande doktorer anse sig och sin promotion hedrade deraf, att i spetsen för dem står en person, som eger anseende och erkännande utom examenssalarne. Härtill kommer, såsom upplyst blifvit, att en härmed öfverensstämmande praxis tillföre och äfven i andra fakulteter blifvit följd.

Och då fakultetens ledamöter enhälligt erkänt, att Licentiaten Ahlqvist i vetenskaplig förtjenst står öfver alla sina medpromovendi, bör honom i min tanke äfven lemnas första hedersrummet vid promotionen.

Emedan åter bland öfriga promovendi licentiaten Forsman, såsom den i vetenskaplig förtjenst Ahlqvist närmast stående, icke är, i staden